

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 3 Pv 444/19/1103-9
EEČ: 2-10-601-2020

Bratislava III 27.07.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2
písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 215 odsek 1 písmeno c Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a
Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: spolupáchatel' podľa § 20 Trestného zákona

na tom skutkovom základe, že:

obvinení XXXXX a XXXXX po predchádzajúcej dohode v presne nezistenom čase od 00:00 hod. do 03:13 hod. dňa 02.10.2019 v obci XXXXX vnikli cez zadnú bránku na pozemok rodinného domu s popisným číslom XXXXX, následne sa presunuli k vchodovým dverám, ktoré doposiaľ nezisteným predmetom a spôsobom vypáčili v oblasti zámku, vošli do vnútorných priestorov rodinného domu, odkiaľ z chodby odcudzili elektrocentrálu v hodnote 300 € a 4ks gélových batérií do elektrokolobežky v celkovej hodnote 100 €, čím poškodenému XXXXX spôsobili škodu odcudzením v celkovej výške 400 €

lebo je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva PZ v Senci, OKP, zo dňa 25.10.2019, XXXXX bolo podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som dospela k záveru, že skutok nespáchal obvinený XXXXX, pričom nižšie uvádzam rozhodujúce dôkazy, ktoré tento skutkový záver potvrdzujú:

Z výsluchu obvineného XXXXX vyplynulo, že sa priznáva k spáchaniu skutku a ako svojho spolupáchateľa označil XXXXX. V celej veci sa jedná sa o jediný dôkaz, ktorý svedčí proti obvinenému XXXXX.

Obvinený XXXXX pri výsluchu uviedol, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nespáchal a sám poškodený to môže potvrdiť, nakoľko sú to kamaráti a predsa by neokradol svojho kamaráta. Na otázku vyšetrovateľa *„Prečo si myslíte, že povedal XXXXX, ktorý sa priznal ku skutku, že ste ho spáchal s ním?“* odpovedal *„Určite to bolo preto, že som podal trestné oznámenie na XXXXX, ktorí sú najlepší priatelia aj rodina. XXXXX má teraz malé dieťa – syna, ktorého je XXXXX strýkom. Podal ho na mňa, nakoľko sa mi chcel pomstiť za toto trestné oznámenia čo som podal na jeho priateľa“*. Na otázku vyšetrovateľa *„V akom vzťahu ste s poškodeným?“* odpovedal *„On býva cez cestu odo mňa, my sme kamaráti. My sa často stretávame v dedine, občas ku nemu chodím na návštevu, dal som mu opravovať svoje auto a tak podobne.“* Na otázku vyšetrovateľa *„S kým iným si myslíte, že spáchal skutok tento XXXXX?“* odpovedal *„Ja si myslím, že ho spáchal so svojím otcom XXXXX. Nemám o tom žiadne dôkazy, ale keď sa opýtate hocikoho vo Veľkom Grobe, kto tu kradne, tak všetci Vám povedia, že oni dvaja.“* Na otázku vyšetrovateľa *„Kde ste boli v tom čase, viete nejako preukázať svoje aliby?“* odpovedal *„Toho dňa 02.10.2019 som určite spal doma v Čataji, doma bol môj otec, moja mamka a tí určite potvrdia, že som bol doma a nikam som nešiel.“*

Svedok-poškodený XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že XXXXX pozná, pričom je to jeho známy a s istotou vie povedať, že to nebol on, koho pri skutku videl unikať z miesta činu. Osoby, ktoré videl označil ako XXXXX a XXXXX, pričom ich oboch pozná a vie, že bývajú vo Veľkom Grobe.

S poškodeným XXXXX bola vykonaná rekognícia osoby podľa fotografie, pri ktorej mal určiť osobu, ktorá dňa 02.10.2019 na mieste spáchania skutku viedla motorové vozidlo zn. Opel Combo, prípadne aj spoznať osobu, ktorú videl utekať z jeho domu. Medzi viacerými fotografiami sa nachádzala aj fotografia XXXXX, XXXXX a XXXXX. Poškodený označil osobu XXXXX ako vodiča vozidla a XXXXX ako osobu, ktorú videl utekať z miesta činu. XXXXX poškodený počas rekognície neoznačil.

Trestný poriadok síce výslovne neobsahuje žiadne kritériá delenia dôkazov, či ich dôkaznej hodnoty, avšak teória trestného práva procesného ako aj súdna prax už

dlhodobo vychádzajú z toho, že dôkazy sa delia na priame a nepriame. Za priamy dôkaz sa považuje taký dôkaz, ktorý priamo potvrdzuje alebo vyvracia dokazovanú skutočnosť (napríklad výpoveď svedka, ktorý priamo pozoroval udalosť, o ktorej vypovedá). Za nepriamy dôkaz (tzv. indíciu) sa považuje taký dôkaz, ktorý poukazuje na inú skutočnosť, teda nie priamo na tú, ktorá je predmetom dôkazu, ale z tejto skutočnosti si môže orgán činný v trestnom konaní alebo súd urobiť záver o existencii alebo neexistencii dokazovanej skutočnosti. Nepriame dôkazy pritom pôsobia ako podporné dôkazy vo vzťahu k priamym dôkazom.

K preukázaniu viny páchatel'a musia existovať priame, resp. aspoň nepriame dôkazy, ktorých súhrn musí tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti skutku, v ktorom sa vidí trestný čin a usvedčuje z jeho spáchania páchatel'a, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru, čo v tomto konkrétnom prípade bez dôvodných pochybností nie je splnené.

Pri aplikácii takéhoto kritéria je zrejmé, že počas vyšetrovania nebol produkovaný, okrem výpovede spoluobvineného XXXXX, žiadny priamy ani nepriamy usvedčujúci dôkaz, t. j. taký dôkaz, ktorý by spájal obvineného XXXXX so spáchaním trestného činu uvedeného v uznesení o vznesení obvinenia. V protiklade k výpovedi XXXXX potom stojí sled dôkazov pozostávajúci z výpovede obvineného XXXXX, ktorý skutok popiera a výpoveď svedka-poškodeného XXXXX, ktorý bol bezprostredne prítomný pri úniku páchatel'ov z miesta činu, pričom za páchatel'ov označil XXXXX a XXXXX, čo bolo navyše potvrdené aj vykonanou rekogníciou. Okrem toho hodnovernosť výpovede XXXXX, čo do označenia XXXXX za spolupáchatel'a, znižuje tá skutočnosť, že mohol mať motív odplatiť sa XXXXX za to, že on podal trestné oznámenie na jeho dobrého priateľa XXXXX. Obvinený XXXXX a svedok-poškodený XXXXX pritom zhodne uviedli, že sa poznajú a XXXXX označil XXXXX za svojho kamaráta.

Ustanovenie § 215 odsek 1 Trestného poriadku upravuje postup vybavenia veci, v ktorej bolo začaté trestné stíhanie, resp. aj vznesené obvinenie určitej osobe. Ak sa splní niektorá z podmienok uvedených v tomto odseku, trestné stíhanie sa musí zastaviť. Dôvody zastavenia trestného stíhania sa tu uvádzajú taxatívne. Rozhodnúť podľa tohto odseku možno len vtedy, keď bola vec dostatočne objasnená v rozsahu nevyhnutnom na také rozhodnutie. (§ 2 odsek 10).

Podľa § 215 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Trestné stíhanie podľa § 215 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa zastaví vtedy, ak sa stíhaný skutok stal, má všetky znaky trestného činu, avšak vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, že páchatel'om tohto trestného činu je obvinený. Môže ísť o prípad, keď obvinený nie je usvedčovaný dôkazmi získanými vyšetrovaním, ale aj o prípad, keď bolo preukázané, že páchatel'om je iná určitá osoba alebo doposiaľ nezistený páchatel'.

Založiť vinu obvineného len na jedinej výpovedi, ktorá je navyše hodnoverne a logicky vyvracaná ďalšími zaobstaranými dôkazmi, je preto neprijateľné,

v dôsledku čoho nie je možné obvineného XXXXX naďalej v danej veci stíhať.

Zhodnotením dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní jednotlivo i v ich súhrne, v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného por. som teda dospela k záveru, že dôkazy nenasvedčujú tomu, že sa obvinený XXXXX stíhaného skutku nedopustil.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Trestného poriadku)

Mgr. Katarína Vargová
prokurátorka